

Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht, aflevering 29 2019, nummers 790 – 803 vrijdag 26 juli 2019

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl
Telefoon 088 361 1020
Citeertitels JnB 2019

De Jurisprudentienieuwsbrief bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes - elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel)rechtsgebied aangeboden. Door in onderstaande inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende

onderwerpen: (Door op het onderwerp te klikken komt u direct bij de uitspraken op het betreffende rechtsgebied.)

Algemeen bestuursrecht.....	3
Omgevingsrecht	4
Wabo	4
Natuurbescherming.....	5
Ambtenarenrecht.....	5
Bijstand	6
Sociale zekerheid overig	6

Disclaimer

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht is een uitgave van het Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak (hierna: LBVr), team bestuursrecht. De nieuwsbrief is met de grootst mogelijke zorg samengesteld. Het LBVr kan de juistheid, volledigheid en actualiteit van de nieuwsbrief echter niet garanderen. Voor zover de nieuwsbrief links bevat naar websites, is het LBVr niet aansprakelijk voor de inhoud daarvan. De inhoud van de nieuwsbrief is uitsluitend bedoeld voor uw eigen gebruik. Ander gebruik, waaronder de commerciële exploitatie van de inhoud van de nieuwsbrief, is niet toegestaan. Er kunnen geen rechten aan de inhoud van de nieuwsbrief worden ontleend. Het gebruik dat wordt gemaakt van de inhoud van de nieuwsbrief komt voor eigen risico. Aansprakelijkheid voor schade, in welke vorm dan ook - direct en / of indirect - ontstaan door dan wel voortvloeiend uit gebruik van de inhoud van de nieuwsbrief, wordt door het LBVr afgewezen.

Bestuursrecht overig	8
Studiefinanciering	8
Verklaring omtrent het gedrag.....	8
Vreemdelingenrecht.....	10
Asiel.....	10
Richtlijnen en verordeningen	12

Algemeen bestuursrecht

JnB2019, 790

CRvB, 02-07-2019 (publ. 22-07-2019), 18 851 WWB

college van burgemeester en wethouders van Leiderdorp.

Awb 4:17 lid 3

DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLISSEN. I.c. zijn de door appellante ingediende stukken terecht niet aangemerkt als ingebrekestelling als bedoeld in artikel 4:17, derde lid, van de Awb. Hiervan is sprake indien voldoende duidelijk is op welke aanvraag of bezwaarschrift het geschrift betrekking heeft, dat belanghebbende zich op het standpunt stelt dat het bestuursorgaan niet tijdig op de aanvraag of het bezwaarschrift heeft beslist en dat belanghebbende erop aandringt dat een zodanige beslissing alsnog wordt genomen. Verwijzing naar uitspraak van de CRvB van 4 augustus 2015, [ECLI:NL:CRVB:2015:2682](#). Niet kan worden geoordeeld dat appellante met de enkele vermelding van het woord "herinnering" op een kopie van de verdagingsbrief heeft aangedrongen dat het college alsnog op een aanvraag of een bezwaarschrift moet beslissen. Datzelfde geldt voor de opmerking in appellantes brief: "Tot op heden heb ik geen beslissing op bezwaar ontvangen". [ECLI:NL:CRVB:2019:2320](#)

JnB2019, 791

CRvB, 17-07-2019 (publ. 23-07-2019), 16 6696 AOW

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank.

Awb 6:7

BEZWAARTERMIJN. I.c. heeft appellant zijn bezwaarschrift niet tijdig ingediend. Zijn stelling dat hij zijn bezwaarschrift voor het verstrijken van de bezwaartermijn, in dit geval uiterlijk op 1 mei 2015, ter post heeft bezorgd heeft hij niet onderbouwd en aannemelijk gemaakt. Zijn enkele verklaring is daarvoor onvoldoende. Vastgesteld is dat maandag 4 mei 2015 en dinsdag 5 mei 2015 waren gelijkgesteld met een algemeen erkende feestdag. PostNL heeft te kennen gegeven dat de brievenbussen met brieven die in de brievenbus zijn gedeponerd na de laatste lichter op 1 mei 2015 en vóór de laatste lichter op 6 mei 2015, pas op 6 mei 2015 zijn geleegd. Die brieven zijn afgestempeld op 6 mei 2015 en bezorgd op 7 of 8 mei 2015. Hieruit volgt dat een poststempel van 6 mei 2015 weliswaar niet uitsluit dat het bezwaarschrift op 1 mei 2015 ter post is bezorgd, maar evenmin uitsluit dat die brief na die datum in de brievenbus is gedeponerd. Verwijzing naar de uitspraak van de HR van 28 januari 2011, [ECLI:NL:HR:2011:BP2138](#). [ECLI:NL:CRVB:2019:2368](#)

JnB2019, 792

ABRS, 24-07-2019, 201807955/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Meerssen.

Awb 4:6

NE BIS IN IDEM. Het aanhangig zijn van een civiele procedure tegen de ontbinding door het bestuursorgaan van een vaststellingsovereenkomst, is geen rechtens relevant nieuw feit dat aanleiding kan vormen om terug te komen van een besluit. Eerst wanneer vast zou komen te staan dat het bestuursorgaan de vaststellingsovereenkomst ten onrechte heeft ontbonden, is sprake van een rechtens relevante nieuwe situatie. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 23 november 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:3131](#).
[ECLI:NL:RVS:2019:2523](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB2019, 793

ABRS, 24-07-2019, 201806271/1/A1

college van burgemeester en wethouders van Nieuwkoop.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht 2.1 lid 1 aanhef en onder e

Wet ammoniak en veehouderij (hierna: Wav)

Besluit emissiearme huisvesting

Regeling omgevingsrecht 9.2

WABO-milieu. Veranderingsvergunning voor pluimveehouderij.

- **Ammoniak. De Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij van 25 juni 2007 is opgenomen in de bijlage behorende bij artikel 9.2 van de Regeling omgevingsrecht. De Beleidslijn heeft betrekking op de ingevolge artikel 3, derde lid, van de Wav uit te voeren omgevingstoetsing. Die toetsing kan ertoe leiden dat in verband met lokale milieumomstandigheden strengere emissie-eisen aan de vergunning moeten worden verbonden dan de eisen die volgen uit de toepassing van de best beschikbare technieken. De Beleidslijn is i.c. echter alleen van toepassing indien de pluimveehouderij uitbreidt in aantal dieren, hetgeen niet het geval is.**

- **Gezondheidsrisico's. I.c. heeft [appellant] niet met algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten aannemelijk gemaakt dat het langdurig opslaan van pluimveemest in de mestopslagloodsen tot zodanige gezondheidsrisico's leidt, dat het college de vergunning had moeten weigeren of daaraan nadere voorschriften had moeten verbinden.**

[ECLI:NL:RVS:2019:2522](#)

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- ABRS, 24-07-2019, 201805727/1/A1 ([ECLI:NL:RVS:2019:2545](#));

- MK ABRS, 24-07-2019, 201809510/1/A1 ([ECLI:NL:RVS:2019:2543](#)).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB2019, 794

MK ABRS, 24-07-2019, 201504613/4/R3

raad van de gemeente Veldhoven, verweerder.

Wet natuurbescherming 2.7 lid 1, 2.8 lid 1, 3 t/m 5 en 7

NATUURBESCHERMING. Wijziging bestemmingsplan. Programma Aanpak Stikstof. De gemeente Veldhoven heeft de ADC-toets zoals volgt uit artikel 2.8, vierde lid, van de Wet natuurbescherming op juiste wijze uitgevoerd. Het op deze toets gebaseerde bestemmingsplan blijft in stand.

[ECLI:NL:RVS:2019:2560](#)

Bij deze uitspraak is een [nieuwsbericht](#) uitgebracht ("Verbreiding Kempenbaan in Veldhoven kan doorgaan; ADC-toets goed uitgevoerd").

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB2019, 795

MK CRvB, 27-06-2019 (publ. 18-07-2019), 17/7202 AW, 18/6486 AW

minister van Justitie en Veiligheid.

ARAR 58

Tijdelijke regeling overstap naar een niet substantieel bezwarende functie (Tijdelijke regeling) 3, 8

AMBTENARENRECHT. SUBSTANTIEEL BEZWARENDE FUNCTIE (SB-FUNCTIE).

In artikel 8, vierde lid, van de Tijdelijke regeling, is bepaald dat als de loopbaanpremie wordt opgenomen binnen een periode van twaalf tot en met zeventien dienstjaren waarin de ambtenaar aaneengesloten aangesteld is geweest in een SB-functie, bovenop de loopbaanpremie een bonus wordt verstrekt van 50% van de berekeningsbasis. Tussen partijen is niet in geschil dat appellante gedurende meer dan zeventien jaren formeel aangesteld is geweest in een SB-functie. Met de rechtbank is de Raad van oordeel dat daarmee vast staat dat appellante niet voldoet aan de voorwaarde van artikel 8, vierde lid, van de Tijdelijke regeling en daarom geen recht op de bonus heeft. De Tijdelijke regeling kent immers geen hardheidsclausule en de tekst van artikel 8, vierde lid, van de Tijdelijke regeling biedt de minister op dit punt geen beoordelingsvrijheid.

[ECLI:NL:CRVB:2019:2322](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB2019, 796

MK CRvB, 16-07-2019 (publ. 22-07-2019), 17/7312 PW

college van burgemeester en wethouders van Tilburg.

PW 18

Verzamelerordering Participatiewet, IOAW, IOAZ en Bbz 2015 (Verzamelerordering)
31

PARTICIPATIEWET. OPLEGGING MAATREGEL I.V.M. NIET OF IN ONVOLDOENDE MATE MEEWERKEN AAN EEN ONDERZOEK NAAR DE MOGELIJKHEDEN TOT ARBEIDSINSCHAKELING OF RE-INTEGRATIE. Vaststaat dat de brief van 8 september 2016 aangetekend is verzonden en op 9 september 2016 op het adres van betrokkene is bezorgd, waarbij de 15-jarige dochter van betrokkene voor ontvangst heeft getekend. Hiermee is de brief van 8 september 2016 op regelmatige wijze aan het adres van betrokkene aangeboden. Betrokkene heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij geen kennis kon nemen van deze brief en de daarin vervatte uitnodiging voor het gesprek op 22 september 2016. Gelet hierop kan betrokkene worden verweten dat zij niet is verschenen op de afspraak bij het college.

[ECLI:NL:CRVB:2019:2304](https://ecli.nl/CRVB:2019:2304)

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB2019, 797

MK CRvB, 17-07-2019, 18/3756 JW, 18/3757 JW

college van burgemeester en wethouders van Zwijndrecht.

Awb 3:2

JW 2.3

JEUGDWET. Het college heeft voldoende zorgvuldig onderzoek gedaan en heeft deugdelijk gemotiveerd dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouders van appellant toereikend zijn om zelf de aangevraagde hulp en ondersteuning te kunnen bieden. Het college heeft de voor deze zaak relevante factoren onderzocht en er bestond geen aanleiding om meer te onderzoeken. Niet is gebleken dat de door de moeder geboden hulp redelijkerwijs niet van haar kan worden verwacht. Afwijzing verzoek om schadevergoeding.

Afwijzing aanvraag jeugdhulp.

Raad: "4.3. [...] Het geschil spitst zich [...] toe op de vraag of de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouder(s) toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te kunnen bieden.

4.4. Bij de beantwoording van de onder 4.3 geformuleerde vraag ontleent de Raad het volgende aan de geschiedenis van de totstandkoming van de Jeugdwet (Kamerstukken II

2012/13, 33 684, nr. 3). Doel van de op 1 januari 2015 in werking getreden Jeugdwet is om het jeugdstelsel te vereenvoudigen en het efficiënter en effectiever te maken, met het uiteindelijke doel het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het zorgend en probleemoplossend vermogen van diens gezin en sociale omgeving (blz. 2). De wet vervangt het onder de oude wetgeving bestaande wettelijke recht op zorg door een jeugdhulpplicht voor gemeenten. De gemeente treft daar waar een jeugdige of zijn ouders dit nodig hebben bij problemen met het opgroeien, de zelfredzaamheid of maatschappelijke participatie, een voorziening op het gebied van jeugdhulp.

Uitgangspunt hierbij blijft echter de eigen kracht van de jeugdige en zijn ouders (blz. 8). In de memorie van toelichting staat verder vermeld (blz. 135-136): "(...) Allereerst is het college niet gehouden om voor een jeugdige of zijn ouders een voorziening op het gebied van jeugdhulp te treffen voor zover de jeugdige en zijn ouders de problemen zelf het hoofd kunnen bieden, eventueel met behulp van personen uit het sociale netwerk of andere instellingen die ondersteuning bieden. Om dit buiten twijfel te stellen is in het eerste lid opgenomen dat een gemeente alleen een voorziening hoeft te treffen voor zover de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouder ontoereikend zijn. Dit zou ook strijdig zijn met het uitgangspunten van artikel 2.1, waarbij ervan uit wordt gegaan dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt en waarin tot uitdrukking komt dat moet worden uitgegaan van de eigen kracht van de jeugdige, zijn ouders en het sociale netwerk. Hierbij past een actieve rol van de ouders en het kind om in eerste instantie te trachten de op hun weg komende problemen zelf of met behulp van hun eigen netwerk op lossen. (...) Als de jeugdige en zijn ouders zelf mogelijkheden hebben om de problemen op te lossen of het hoofd te bieden, is een voorziening niet nodig (...)".

4.5. Het college heeft uiteengezet welke factoren in het geval van appellant zijn onderzocht en beoordeeld om de vraag te beantwoorden of en in hoeverre de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van zijn ouders toereikend zijn om zelf de nodige hulp en ondersteuning te bieden. Daartoe is onder meer gekeken naar de behoefte en de mogelijkheden van appellant, de voor hem benodigde ondersteuningsintensiteit en de duur daarvan, de mogelijkheden, de draagkracht en de belastbaarheid van zijn ouders, de samenstelling van het gezin en de woonsituatie, en het belang van de ouders om te voorzien in een inkomen. Een jeugdprofessional heeft geconstateerd dat de moeder de hulp en ondersteuning verleent, dat zij dit aankan en dat het gezin in balans is. Voor het deel waarin de ouders niet kunnen voorzien, ontvangt appellant begeleiding en behandeling van Yulius en gaat appellant eenmaal per twee weken naar de logeeropvang Happy Move. De Raad is van oordeel dat het college hiermee voldoende zorgvuldig onderzoek heeft gedaan en deugdelijk heeft gemotiveerd dat de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de ouders van appellant toereikend zijn om zelf de aangevraagde hulp en ondersteuning te kunnen bieden. Het college heeft de voor deze zaak relevante factoren onderzocht en er bestond geen aanleiding om meer te onderzoeken. Niet is gebleken dat de door de moeder geboden hulp redelijkerwijs niet van haar kan worden verwacht. Haar enkele stelling dat

zij moe is en dat zij financiële druk ervaart is hiervoor onvoldoende. Er is dan ook niet naar voren gekomen dat er geen eigen mogelijkheden zijn.

4.6. Uit het voorgaande volgt dat het hoger beroep niet slaagt en dat de aangevallen uitspraak voor bevestiging in aanmerking komt. Het verzoek om schadevergoeding wordt afgewezen.

[ECLI:NL:CRVB:2019:2362](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Studiefinanciering

JnB2019, 798

CRvB, 03-07-2019 (publ. 18-07-2019), 17/7045 WSF, 17/7046 WSF

minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap.

Wsf 2000 3.27

STUDIEFINANCIERING. REISRECHT. OV-SCHULD. Met de rechtbank ziet de Raad geen reden voor twijfel aan de door betrokkene geschetste feitelijke gang van zaken betreffende zijn inspanningen en poging om het reisproduct tijdig stop te zetten. Maar anders dan de rechtbank verbindt de Raad daaraan niet de conclusie dat sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 3.27, derde lid, van de Wsf 2000, waarin het niet tijdig beëindigen van het reisrecht aantoonbaar niet aan betrokkene kan worden toegerekend.

[ECLI:NL:CRVB:2019:2317](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Verklaring omtrent het gedrag

JnB2019, 799

Tussenuitspraak MK ABRS, 24-07-2019, 201806515/1/A3

minister voor Rechtsbescherming (voorheen de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie; hierna beiden: de minister),
appellant.

Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens (Wjsg) 35 lid 1

Beleidsregels VOG-NP-RP 2018 paragraaf 2.2, 3.2

VOG. Het stellen van zeer hoge integriteitseisen voor een 'medewerker inrichting exclusief contact' is gerechtvaardigd. Het beleid van de minister om voor de functies in deze groep een terugkijktermijn van 30 jaar te hanteren, is dan ook, gelet op de door hem gegeven motivering, niet onredelijk.

Indien een bestuursorgaan vooruitlopend op het oordeel van de strafrechter feiten uit een strafdossier aan een besluit ten grondslag legt, kan de uitkomst van de strafzaak nader licht werpen op die feiten en om die reden bij de

beoordeling van het besluit worden betrokken. Anders dan uit eerdere uitspraken van de Afdeling kan worden afgeleid is de Afdeling thans van oordeel dat dit ook geldt voor besluiten over de afgifte van een VOG.

[...] weigering om [wederpartij] een verklaring omtrent het gedrag (hierna: VOG) voor de functie van 'medewerker inrichting' bij de Dienst Justitiële Inrichtingen (hierna: de DJI) af te geven.

[...] 3.1 Volgens paragraaf 3.1.1 van de Beleidsregels hanteert de minister als hoofdregel een terugkijktermijn van vier jaar. Voor specifieke functies met hoge integriteitseisen geldt, in afwijking daarvan, een terugkijktermijn van 10 jaar. Bij hoge uitzondering kan de minister concluderen dat een langere terugkijktermijn aangewezen is. [...]

3.2. De beoordeling of een VOG kan worden afgegeven, vindt plaats aan de hand van het objectieve en het subjectieve criterium, als uiteengezet in de Beleidsregels. De terugkijktermijn zelf speelt in die afweging geen rol, maar bepaalt alleen hoe ver in de tijd het verleden van de aanvrager betrokken wordt bij die beoordeling. Door een termijn van 30 jaar te hanteren, heeft de minister ervoor gekozen een groot deel van het hele verleden van de aanvrager bij zijn beoordeling te betrekken. Met de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat een zo lange termijn een deugdelijke motivering behoeft.

3.3. De Afdeling is, anders dan de rechtbank, met de minister van oordeel dat bij de beoordeling van de vraag of de terugkijktermijn van 30 jaar is gerechtvaardigd het individuele relaas van de aanvrager geen rol speelt. [...]

Gelet hierop is het stellen van zeer hoge integriteitseisen voor een 'medewerker inrichting exclusief contact' gerechtvaardigd.

Het beleid van de minister om voor de functies in deze groep een terugkijktermijn van 30 jaar te hanteren, is dan ook, gelet op de door hem gegeven motivering, niet onredelijk. Daarom is de minister in het geval van [wederpartij] terecht van die termijn uitgegaan.

[...] 5.1 Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 24 februari 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:486](#) kan, indien een bestuursorgaan vooruitlopend op het oordeel van de strafrechter feiten uit een strafdossier aan een besluit ten grondslag legt, de uitkomst van de strafzaak nader licht werpen op die feiten en om die reden bij de beoordeling van het besluit worden betrokken. Anders dan uit eerdere uitspraken van de Afdeling kan worden afgeleid (bijvoorbeeld de uitspraak van 12 september 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:2966](#)), is de Afdeling thans van oordeel dat dit ook geldt voor besluiten over de afgifte van een VOG. Daaraan doet niet af dat de minister ingevolge artikel 35, eerste lid, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens zijn besluit op een aanvraag om afgifte van een VOG moet baseren op de in het JDS vermelde gegevens. Indien de minister zijn besluit baseert op een in het JDS op naam van de aanvrager vermeld strafbaar feit, houdt dat een aanname in dat de aanvrager een strafbaar feit heeft gepleegd of vermoedelijk heeft gepleegd. Een latere uitspraak van de strafrechter over dat feit is dan ook een bewijsstuk met betrekking tot het feitencomplex waarop het besluit is gebaseerd (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 13 mei 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:1523](#)).

Het voorgaande neemt niet weg dat de minister in beginsel uit mag gaan van hetgeen in het JDS is vermeld. Daarbij is van belang dat de weigering om een VOG af te geven een bestuursrechtelijk instrument is dat een preventief doel dient en geen oplegging van een

sanctie inhoudt, zodat de weigering van een VOG op de enkele verdenking van een strafbaar feit mag worden gebaseerd (zie de uitspraak van de Afdeling van 9 januari 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:BY8010](#)). Indien echter de betrokkene een in het JDS opgenomen vermelding gemotiveerd betwist, bijvoorbeeld door te wijzen op een in beroep of hoger beroep gegeven vrijspraak, zal de minister nader moeten motiveren waarom desondanks sprake was van een redelijke verdenking van een strafbaar feit. Dit kan hij doen aan de hand van stukken uit het strafdossier. Een vrijspraak hoeft daar niet altijd aan af te doen, bijvoorbeeld als de vrijspraak ongemotiveerd is (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 1 maart 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:527](#)). Dat een vermelding in het JDS achteraf onvoldoende kan blijken te zijn om aan de weigering van een VOG ten grondslag te leggen, is een omstandigheid die voor risico van de minister behoort te komen. De minister kan bijvoorbeeld door middel van continue screening, zoals nu voor enkele beroepsgroepen is geregeld in paragraaf 2.2 van de Beleidsregels, naar aanleiding van nieuwe ontwikkelingen in een strafzaak, zoals een definitieve veroordeling, terugkomen van de eerdere afgifte van een VOG. [...]

[ECLI:NL:RVS:2019:2535](#)

Zie in dit verband ook de tussenuitspraken van de Afdeling van dezelfde datum inzake [ECLI:NL:RVS:2019:2539](#) en [ECLI:NL:RVS:2019:2536](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB2019, 800

MK ABRS, 18-07-2019, 201901239/1/V3

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30a lid 1 a

ASIEL. Aangezien niet is gebleken dat de Griekse autoriteiten de aan de vreemdeling verleende internationale bescherming hebben ingetrokken, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris ten onrechte zonder nader onderzoek de conclusie heeft getrokken dat de vreemdeling in Griekenland op dit moment internationale bescherming geniet.

1. De staatssecretaris heeft de asielaanvraag van de vreemdeling niet-ontvankelijk verklaard, omdat Griekenland de vreemdeling internationale bescherming heeft verleend (artikel 30a, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000). De Griekse autoriteiten hebben namelijk bij brief van 29 november 2018 laten weten dat zij op 16 november 2017 deze bescherming aan de vreemdeling hebben verleend, maar dat het besluit van 21 november 2017 tot verlening van een verblijfsvergunning niet door hem is ontvangen vanwege zijn vertrek met onbekende bestemming. [...]

3.1 In de brief van 29 november 2018 hebben de Griekse autoriteiten uitdrukkelijk te kennen gegeven dat zij de vreemdeling internationale bescherming hebben verleend.

Anders dan de rechtbank kennelijk veronderstelt, brengt het verlopen van een verblijfstitel niet met zich dat de vreemdeling geen internationale bescherming meer heeft (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 9 mei 2017, [ECLI:NL:RVS:2017:1253](#)). Een internationale beschermingsstatus eindigt namelijk alleen na een individuele beoordeling. Aangezien niet is gebleken dat de Griekse autoriteiten de aan de vreemdeling verleende internationale bescherming hebben ingetrokken, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris ten onrechte uit de brief van 29 november 2018 zonder nader onderzoek de conclusie heeft getrokken dat de vreemdeling in Griekenland op dit moment internationale bescherming geniet. [ECLI:NL:RVS:2019:2484](#)

JnB2019, 801

MK ABRS, 18-07-2019, 201900693/1/V2

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Richtlijn 2011/95/EU 15 c

ASIEL. Afghanistan. Ghazni. De rechtbank heeft ten onrechte in de beoordeling of sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn, betrokken dat de vreemdelingen Hazara zijn.

1. De staatssecretaris klaagt in de grieven, kort samengevat weergegeven, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij ontoereikend heeft gemotiveerd waarom voor Hazara in Ghazni geen sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Richtlijn 2011/95/EU (PB 2011, L 337; hierna: de Kwalificatierichtlijn). Daaraan heeft de rechtbank ten grondslag gelegd dat uit recente door de vreemdelingen ingeroepen informatie volgt dat de Taliban het herkomstgebied van de vreemdelingen volledig onder controle hebben en gerichte aanvallen doen op Hazara's. De staatssecretaris betoogt dat de rechtbank ten onrechte in de beoordeling heeft betrokken dat de vreemdelingen Hazara zijn.

1.1. Zoals de staatssecretaris terecht betoogt, spelen individuele omstandigheden, zoals het behoren tot een etnische groep, geen rol bij de beoordeling of sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de Kwalificatierichtlijn. Die beoordeling ziet namelijk op de vraag of de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat iedere burger die terugkeert naar dat land of gebied, louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico loopt op een bedreiging als bedoeld in het genoemde artikelonderdeel (zie overweging 5 e.v. van de uitspraak van de Afdeling van 4 januari 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:1](#)). De rechtbank heeft daarom ten onrechte in de beoordeling betrokken dat de vreemdelingen Hazara zijn.

[ECLI:NL:RVS:2019:2489](#)

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB2019, 802

MK ABRS, 23-07-2019, 201807240/1/V3

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Verordening (EU) Nr. 604/2013 12 lid 4

DUBLINVERORDENING. Met het begrip 'verlopen' in artikel 12, vierde lid, van de Dublinverordening, is bedoeld op verstrijken van de geldigheidsduur van een visum.

1. De vreemdeling heeft op 23 februari 2018 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. De staatssecretaris heeft de Franse autoriteiten verzocht de behandeling van deze aanvraag over te nemen omdat de vreemdeling houder is van een visum dat Frankrijk heeft afgegeven en dat minder dan zes maanden is verlopen (artikel 12, vierde lid, van de Dublinverordening). Frankrijk heeft dit verzoek geaccepteerd. Deze uitspraak gaat over de vraag wanneer een visum is 'verlopen' als bedoeld in die bepaling. Dat is namelijk van belang om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van de asielaanvraag. [...]

4.5. Uit het voorgaande volgt dat het begrip 'verlopen' in artikel 12, vierde lid, van de Dublinverordening, gezien de context en het doel van die bepaling, zo moet worden uitgelegd dat hiermee is bedoeld op het verstrijken van de geldigheidsduur van een visum. Daarom bestaat volgens de Afdeling geen aanleiding voor het stellen van prejudiciële vragen [...].

[ECLI:NL:RVS:2019:2486](https://eur-lex.europa.eu/eli/nl/rvs/2019/2486)

JnB2019, 803

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 18-07-2019, NL19.12221

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Verordening (EU) nr. 604/2013 11

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Verweerder heeft niet deugdelijk gemotiveerd waarom hij de Dublinprocedure van eiser niet gelijktijdig met die van zijn vrouw en hun minderjarige kind, die later Nederland zijn ingereisd, heeft behandeld.

3.2 De rechtbank overweegt dat eiser in de zienswijze heeft gemeld dat zijn vrouw en kind ook in Nederland zijn aangekomen en zij zich inmiddels bij hem hebben gevoegd. Naar het oordeel van de rechtbank had het op de weg van verweerder gelegen om te beoordelen of er sprake is van gezinsleden in de zin van artikel 11 van de Dublinverordening en zo ja, of de procedures om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen gelijktijdig kunnen worden afgewikkeld. Verweerder heeft in het bestreden besluit slechts vermeld dat het in de lijn der verwachting ligt dat de verantwoordelijkheid voor de asielaanvragen van eisers echtgenote en kind ook bij de Italiaanse autoriteiten ligt. Zo lang voor de echtgenote en het kind nog niet is vastgesteld welke lidstaat verantwoordelijk is, staat namelijk ook niet vast dat toepassing van de criteria van de Dublinverordening niet tot gevolg heeft dat de gezinsleden van elkaar worden gescheiden.

Het standpunt van verweerder dat alleen verzoeken die binnen een week na elkaar zijn ingediend tegelijk worden behandeld geeft onvoldoende duidelijkheid over redenen die aan het besluit ten grondslag liggen. Of er sprake is van verzoeken die zijn ingediend met dusdanig korte tussenpozen dat de procedures tegelijk kunnen worden afgewikkeld dient naar het oordeel van de rechtbank door verweerder per geval te worden bekeken, waarbij onder meer rekening moet worden gehouden met de termijnen voor overdracht die in de Dublinverordening staan vermeld en de status waarin de verschillende aanvragen zich bevinden. Verweerder heeft dan ook onvoldoende gemotiveerd waarom hij heeft besloten de aanvragen niet gezamenlijk af te wikkelen. De rechtbank volgt verweerder ook niet in zijn redenering dat de gezinsleden geen recht zouden hebben op een gelijktijdige behandeling, omdat zij separaat Nederland binnen zijn gekomen. Artikel 11 van de Dublinverordening vereist immers niet dat de aanvragers gezamenlijk zijn ingereisd.

[ECLI:NL:RBDHA:2019:7450](#)

[Naar inhoudsopgave](#)